

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΔΗΚΛΗΡΩΘΗΜΕΡΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΠΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΠΗΘΕΙΑ ΕΠΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἑσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

ΤΩ ΛΙΑ. ΔΙΕΥΘΥΝΤῃ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΩ

Γραφεῖα: 60 Γεροκωστοπούλου 60.

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Πρὸ μηνῶν καὶ ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς συνεστήθη σπασμωδικῶς ἐνταῦθα Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπωνυμίαν. Τότε ὁ κίνδυνος τῶν μπολοσεβικικῶν ἀπεργιῶν καὶ κινήματων ἐφάνη ἀπειλῶν ἀμέσως καὶ σοβαρῶς τὰ συμφέροντα τῶν ἀστικῶν τάξεων καὶ δι' αὐτὸ αὗται ἐσοκέρθησαν νὰ συσσωματωθοῦν πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ τοιοῦτου κινδύνου. Ἴνα δὲ ἀσφαλέστερον ἐπιτύχουν εἰς τοὺς σκοποὺς των ἐνόμισαν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀποκτήσουν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν σύμμαχον ἐφαρμόζοντες τὸ Γραφικὸν «ἐν θλίψεσιν ἐμνήσθη μέν Σου Κύριε».

Ὁ κληρὸς δὲν παρεῖδε τελείως τὰ ἐλατήρια τῆς τοιαύτης προσκλήσεως καθ' ὅτι ἐκ πείρας τὰ προεγνώριζεν ἄλλ' ἀποβλέπων εἰς τὸ κρῖσιμον τῶν περιστάσεων καὶ νομίζων ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκμεταλευθῇ τὴν ψυχολογικὴν ἐκείνην στιγμήν πρὸς συμβιβασμὸν, διαφώτισιν καὶ ἐν γένει ἐπ' ἀγαθῶ τῆς κοινωνίας ἐδέχθη ν' ἀντιπροσωπευθῇ ἐν τῷ συλλόγῳ ἐκείνῳ ὅστις ἐπηγγέλλετο πολλά. Δυστυχῶς ἀπὸ τότε παρήλθον μῆνες ὀλόκληροι καὶ οὐδὲν ἐγένετο. Ἐπανήλθον εἰς τὴν προτέραν νάρκην! Ἄφ' ἧς στιγμῆς ἐνόμισαν ὅτι ἡ σπάθη τοῦ Δαμοκλέως ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τῆς κεφαλῆς των ἐλησμόνησαν τὰ πάντα καὶ ἐπανήλθον εἰς τὸν μακάριον ἄλλ' ἀνόητον καὶ ἐγκληματικὸν ὕπνον των. Τὰ κληρικὰ μέλη εἶχον ἐτοιμάσει ὑπόμνημα ἵνα τὸ ὑποβάλουν εἰς τὴν Γ. Συνέλευσιν πρὸς ἔγκρισιν ἀλλὰ δὲν ἐκλήθη τοιαύτη ἀτυχῶς οὐδαμῶς μέχρι σήμε-

ρον. Εἶχον ὑπ' ὄψει ν' ἀπαιτήσουν ἀπὸ τὴν Γ. Συνέλευσιν νὰ υἰοθετήσῃ τὸ χριστιανικὸν πρόγραμμά των ἂν ἤθελον ν' ἀναμείνουν κατὶ καλόν. Νὰ ἐκδοθῇ ἐνταῦθα μεγάλη καθημερινὴ ἑφημερὶς ἐν ἣ νὰ ἐκτίθενται τὰ διάφορα κοινωνικὰ καὶ θρησκευτικὰ ζητήματα ὡς ἔχουν καὶ οὐχὶ διαστρεβλωμένα. Νὰ διαφωτισθῇ ὁ λαὸς καὶ νὰ πεισθῇ ὅτι μακρὰν τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ διὰ τῆς Ἀναρχίας καὶ τοῦ Μηδενισμοῦ οὐδὲν ἀγαθόν. Νὰ ὀργανωθῇ ἀληθῆς καὶ σοβαρὰ φιλανθρωπία, νὰ παρέχεται δωρεὰν περίθαλψις καὶ φάρμακα, εἰς τοὺς ἀπόρους καὶ ἐν γένει ἐν ἀδελφικῇ συμποσίᾳ νὰ συνεργασθῇ τὸ κεφάλαιον καὶ ἡ ἐργασία. Καθ' ἡμᾶς τὸ τοιοῦτον εἶναι εὐκολώτατον ἀρκεῖ νὰ ὑπάρξῃ καλὴ θέλησις ἐκατέρωθεν. Ἐπίσης ἐξευρέσις τῶν χρημάτων εἶναι εὐκολωτάτη ἐὰν ἀναλογισθοῦν οἱ πλούσιοι ὅτι προκειμένου νὰ τὰ χάσουν ὅλα ἄς διαθέσουν τὸ δέκατον καὶ τοιοῦτρόπως ἀσφαλίζουν τὰ ὑπόλοιπα ἀλλὰ καὶ γίνονται πρόξενοι μεγάλου καλοῦ. Ἀπὸ δέκα δραχμᾶς ἡμερησίως τοῦλάχιστον νὰ προσέφερον 1000 εὐποροὶ νὰ ἐγίνοντο πολλὰ τὰ καλά, ἂν καὶ εἴμεθα ὑπὲρ τῶν ριζικῶν μέτρων δηλ. τῆς οἰκειωθελοῦς δημοψέσεως τῆς παρουσίας μας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ. Ὁ κληρὸς ἀνήκει εἰς ὀλόκληρον τὴν κοινωνίαν. Δὲν ἀνήκει εἰς οὐδεμίαν μερίδα. Ἐὰν παρίστατο ἀνάγκη νὰ συμπαθήσῃ πρὸς κάποιαν μερίδα οὗτοι θὰ ἦσαν βεβαίως οἱ δυστυχεῖς ἐργάται καὶ οἱ ἀναξιοπαθοῦντες καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἴσως ἀλλὰ

ἐν πολλοῖς καὶ ἐξ αἰτίας Σας. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας μας ἐγεννήθη καὶ ἔζησεν ὡς ὁ ἔσχατος τῶν πτωχῶν καὶ δὲν εἶχε ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνη. Τούτου δὲ τὰ ἴχνη ἠκολούθησαν καὶ ἀκολουθοῦν καὶ ὅλοι οἱ ἄξιοι Τούτου μαθηταὶ καὶ τῶν Ἀποστόλων διάδοχοι. Εἰς πλεῖστα χωρία τῆς Γραφῆς μακαρίζονται οἱ πτωχοὶ καὶ ταλανίζονται οἱ πλούσιοι. Ἀλλὰ καὶ πολλοὶ πλούσιοι οἱ ὀπίθοι ἔκαμαν καλὴν τοῦ πλούτου των διαχείρησιν ὡς ὁ Ἀβραάμ, Ἰώβ, Ζακχαῖος,.... μακαρίζονται καὶ κατέχουν ἐξέχουσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ θέσιν. Ὡστε ὁ χριστιανισμὸς δὲν συμπαθεῖ μονοπωλιακῶς οὔτε τοὺς πτωχοὺς οὔτε τοὺς πλουσίους ἀλλὰ τοὺς κατὰ Χριστὸν ζῶτας εἴτε πτωχοὶ εἴτε πλούσιοι εἶναι οὔτοι. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ὡς ἐπὶ τὸ κλεῖστον οἱ πτωχοὶ εἶναι μᾶλλον ταπεινοὶ

καὶ ἄξιοι συμπαθείας δι' αὐτὸ φαίνεται ὅτι μᾶλλον πρὸς αὐτοὺς ὁ χριστιανισμὸς συμπαθεῖ ἐν ᾧ κυρίως φαίνεται ὅτι συμπαθεῖ διότι καὶ ἐφ' ὅσον οὔτοι συμπαθοῦν καὶ πρόσκεινται τῷ χριστιανισμῷ.

Μὴ λησμονῆτε κύριοι πλουτοκράται ὅτι σεῖς εἰσθε ἡ αἰτία τοῦ Μπολοσεβιτισμοῦ καὶ τῆς ἀναρχίας μὲ τὴν ἀνοικτιρμοσύνην καὶ σιληρότητά Σας. Σεῖς τὰ ἐσπάσατε σεῖς πρέπει καὶ νὰ τὰ πληρώσητε μὲ τὸ καλὸ τὰ σπασμένα πρὶν σὰς σπάσουν τὰ κεφάλια. Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί! Πρέπει ν' ἀνανήψητε. Πρέπει ν' ἀνασυγκροτήσητε τὸν σύλλογον καὶ νὰ ἐργασθῆτε συντόμως καὶ ἐντατικῶς. Ἄλλως ὁ κλῆρος διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του δηλοῖ ἀπὸ τοῦδε διτι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸν σύλλογον Σας.

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἡ ΠΑΛΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ὡς ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

ΙΖ'.

Εἶδομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις ὅτι, παρὰ τὸ ἀπειρον τοῦ πλήθους καὶ ἀναριθμητον τῶν θαλασσιῶν ἐμφύχων καὶ ἐναερίων τοιούτων· παρὰ τὴν ἀνευ τειχῶν, τοίχων ἢ διαφραγμάτων διαίρειν καὶ διάκρισιν τῆς ἐαυτῶν κατοικίας·—εἰ καὶ συζῶσιν· ἂν καὶ ἔχωσι κοινὴν τὴν κατοικίαν καὶ μίαν τὴν στρωμνὴν—τὴν θάλασσαν καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ δένδρων κορυφὰς κλπ.—εἰ καὶ κατὰ ἀγέλας, ὡς τὰ πολλὰ συζῶσι καὶ συνδιαίτῳνται·—οὐδὲν ἦντον παρ' αὐτοῖς τηρόνται αὐστηρῶς καὶ μετὰ πολλῆς τῆς αἰδημασύνης τὰ ἐκάστου γένους καὶ εἶδους ὄρια. Νόθοι ἐπιμῆξιαι, ἐκτροματικά συνάφεια, αἰμομιξία δὲν παρατηροῦνται παρ' αὐτοῖς. Ἐκεῖ, ἐκάστῳ γένει ἢ διαδοχῇ ἀπαράλλακτος καὶ ἀνεπίμικτος πρὸς ἑτέραν φύσιν· τ. ἔ. ἀλλεῖπουσιν ἐκεῖ αἱ τοῦ γένους καὶ εἶδους νοθεταί, δὲν γεννῶνται παρ' αὐτοῖς νόθα τέκνα, ἐκτροματικά νεογνά, τέρατα καὶ σημεῖα, οἷα παρὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου ἄνθρωποι γεννῶσι τέρατα καὶ ζῶα τέκτουσι ἔκφυλα ἀνθρωποειδῆ σημεῖα! Ταῦτα δὲν μεταλλάσσουσιν οὐδὲ μεταβάλλουσι τὴν φύσιν τῶν γενῶν, σεδόμενα καὶ τιμῶντα τὸν ἐαυτῶν Δημιουργὸν καὶ Πλάστην, τὸν Θεόν.

Ἐπειδὴ ὁμοῦ οὐ μόνον αὐτοὺς «μετέλλαξε τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν»·—οὐ μόνον «ἐξ-εκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει· αὐτῶν εἰς ἀλλήλους...» ἀλλὰ καὶ τὴν ἀσχημίαν κατεργαζόμενος καὶ τὰ ὅρια τῆς ἀκαθαρσίας «τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα...» εὐρύων καὶ τὴν φύσιν μὴ αἰδοῦμενος, ἐφωράθη διαφθέρων καὶ λυμαινόμενος καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον οἶκον, τὴν ἐαυτοῦ συγγένειαν, διὰ τῆς θεοσυτοῦς καὶ εὐ-δεχθῆς Αἰμομιξίας, τὴν ὅποιον δὲν περιώρισε

μόνον μεταξὺ τῶν ὁμοίων του, ἀλλ' ἐπεξέτεινε καὶ μεταξὺ τῶν συνοικούντων αὐτῷ κτηνῶν καὶ ὄρνιθων! Ὡ! τῆς κωρώσεως!

Ἐπειδὴ ὁμοῦ οὐ μόνον αὐτοὺς ἐσεβάσθη οὔτε τὴν συγγένειαν, τὸ αἷμα του, ἀλλ' ἐπωρώθη οὕτως, ὥστε νὰ ἀποδειχθῇ ἐν τούτῳ κατώτερος καὶ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ζῴων. Πολὺς καὶ σεβάσμιος γέρον μοι διηγήθη: Μεταξὺ τῶν ἀλόγων—εἶπε· καὶ συγκεκριμένως μεταξὺ τῶν ἵππων, παρατηρεῖται πολὺς σεβασμὸς εἰς τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν. Οἱ ἵπποι—ἐξηκολούθησε—φυλάττουσιν τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν ἕως τὰ ἑπτὰ ζωνάρια τ. ἔ. μέχρι τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ· ἀρκεῖ—προσέθεσε—τὸ ἐπόμενον ἐξηκριτῶμενον γεγονὸς νὰ σὰς πελαῖα περὶ τούτου:

Χωρικός τις, θέλων ν' ἀποφύγῃ τὰ ἔξοδα τῆς κατοχέσεως τῆς ἵππου του, διενεχθή νὰ κατοχεύσῃ αὐτὴν μὲ τὸν ἄρρενα υἱὸν τῆς (τὸν πωλὸν τῆς)· γνωρίζων ὁμοῦ καλῶς ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύνατον νὰ γίνῃ ὑπὸ φῶς, ἐσκέφθη ὁ ἐκφυλὸς καὶ ἐχώρισε τὴν μητέρα—ἵππον ἀπὸ τοῦ ἐπιθήτορος τέκνου τῆς· μετέφερεν αὐτὴν εἰς ἕτερον μέρος, ὅπου μετ' ὀλίγον ὠδήγησε καὶ τὸν ἐπιθήτορα υἱόν, φέροντα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του καλύπτρας ἐξ οὐόνης διὰ νὰ μὴ ἴδῃ τὴν μητέρα του! Ὁ ἐπιθήτορ—υἱός, ἀγνοῶν, κατώχευσε τὴν μητέρα—ἵππον! ἀλλ' ὅτε μετ' ὀλίγον ἀπηλλάγη τῆς καλύπτρας διὰ τῶν χειρῶν τοῦ παρακκολευθῆσαντος τὴν ἀθεμιτοῦργίαν χωρικοῦ κυρίου του, καὶ ἀντίκρουσε τὴν μητέρα του, κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐξ αἰσχύνης πρὸς τὸ ἔδαφος ἔσκασεν!!

Οὗτοι δὲ βεβαιῶνται—κατ' ἀναλογίαν—τὸ τῆς Ἀγίας Γραφῆς: «Τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγῳ» (Λευτ. 19,19). [κατοχεύω=ρατεύω, βάλλω νὰ δαχυθῶν]. τ. ἔ. ἐὰν ἐπιβάλλεται νὰ τηρῆται ἀνεπίμικτος ἢ ἐκάστου γένους διαδοχὴ καὶ νὰ φυλάττωνται τὰ ὅρια, τὰ κεκανονισμένα πολλῶ μᾶλλον ἐπιβάλλεται νὰ τηρῆται μεταξὺ καὶ τῶν κτηνῶν ἢ συγγένειαν.